

på huvudpunkterna, och med tonvikten lagd på den komparativa grundsynens konsekventa genomförande. Häri har det sin styrka. Som generalvy över de baltiska statsproblemen, på samma gång instruktiv och koncentrerad, är boken i hög grad att rekommendera.

A. B-z.

C. E. HUGHES: *The supreme court of the United States, its foundation, methods and achievements*. Columbia University press, New York 1928. (242 s.).

De amerikanska domstolarna ha under senare tid i alldes speciell grad tilldragit sig statsvetenskapens intresse. Det flitiga utnyttjandet av lagprövningsrätten, den ställning som politiska kontrollorgan, som domstolarna i samband härmed i realiteten erhållit, och den kritik av den judiciella vetorätten, som allt starkare framträtt från radikalt håll, äro tydligen orsakerna till detta förhållande. Bland de mera sammanfattande framställningar, som utgivits, kunna särskilt nämnas Warrens båda arbeten »The supreme court in United States history» och »Congress, the constitution, and the supreme court», som i stort sett kunna sägas innefatta en apologi från konservativ ståndpunkt för domstolarnas lagprövningsrätt. Ett i viss mån liknande syfte har sannolikt det föreliggande arbetet, även om det till större delen består av objektivt hållna redogörelser för den högsta domstolens organisation, arbetssätt och praxis.

Arbetet får särskilt intresse genom att författaren under en längre tid tillhört den högsta domstolen. Hughes, som tidigare var guvernör i New York, utnämndes 1910 till medlem av högsta domstolen och innehade denna post till på sommaren 1916, då han nominerades till republikansk presidentkandidat. Så vitt bekant är det första gången, som en förutvarande medlem av högsta domstolen givit en sammanfattande framställning av domstolens verksamhet.

Personliga reminiscenser från arbetet inom domstolen förekomma emellertid endast på ett par punkter i Hughes' arbete. Särskilt hans framställning av domstolens arbetssätt får dock ett särskilt värde genom den intima kännedom om olika detaljer, som deltagandet i domstolens arbete medfört. Författaren betonar, att arbetsmetoderna på olika sätt rationaliserats för att domstolen skall kunna medhinna sin ständigt växande arbetsbörda. 1914 års lagstiftning, varigenom mellandomstolarna (the circuit courts of appeals) blivit sista instans i fråga om vissa grupper av mål, har icke kunnat minska domstolens arbetsbelastning, då samtidigt appellrätten utökades i fråga om mål, varj lagstiftningsåtgärders grundlagsenlighet sättes ifråga. På senare tid har det visat sig nödvändigt att starkt begränsa den tid, under vilken en part får taga domstolen i anspråk för sina förklaringar.

Huvuddelen av Hughes' arbete innefattar en klar och koncis redogörelse för högsta domstolens praxis i avseende på tolkning av olika författningsbestämmelser, med övervägande hänsyn tagen till dess användning av lagprövningsrätten. Sålunda behandlas i ett kapitel domstolens arbete för att »befästa unionen»; särskilt få härvid en rad av Marshall's banbrytande utslag under förra delen av 1800-talet passera revy. I ett följande kapitel skärskådas staternas förhållande till unionen med utgångspunkt från högsta domstolens praxis, och slutligen lämnas i två kapitel på nära hundra sidor en framställning av domstolens verksamhet för bevarande av »frihet, egendom och social rättvisa»; i dessa kapitel är det framför allt domstolens praxis vid prövning av statslagar, särskilt med stöd av den fjortonde författningsändringen, som analyseras och i några cmstridda punkter försvaras. Avslutningsvis går författaren på ett par punkter in på den kritik som riktats mot högsta domstolens praxis och på förslagen om en begränsning av lagprövningsrätten. Han ställer sig härvid helt naturligt på en klart konservativ ståndpunkt och förklarar den judiciella kontrollen utgöra ett av de mest värdefulla dragen i amerikanskt statsliv.

L. ROGERS: *The American senate*. A. Knopf, New York 1926. (256 s.).

P. DE WITT HASBROUCK: *Party government in the house of representatives*. The Macmillan company, New York 1927. (265 s.).

Under de sista decennierna har det amerikanska representationssystemet, fränsett vidtagna författningsändringar — om direkt val av senatorer 1913 och om rösträtt för kvinnor 1920 — i olika avseenden undergått en betydelsefull utveckling, särskilt vad de båda husens arbetsformer beträffar. Föreliggande båda arbeten giva tillsammans en god bild av detta system, sådant det för närvarande funktionerar.

Rogers arbete om den amerikanska senaten avser framför allt att giva en bild av denna kammars allmänna konstitutionella ställning och att härvid understryka vissa enligt författarens mening icke tillräckligt uppmärksammade faktorer. Boken är alltså, såsom i företalet uttryckligen framhålles, i viss mån tendentiös, så till vida nämligen, som den med medveten ensidighet vill fästa uppmärksamheten på vissa huvuddrag i senatens karaktär. Författaren vill visa, att senaten för närvarande intager en dominerande ställning i amerikanskt statsliv och att detta förhållande strider mot statsskickets grundprinciper, eftersom senatens sammansättning är odemokratisk; samtidigt gör han emellertid gällande, att senatens utomordentliga befogenheter äro nödvändiga för att denna kammare skall kunna utgöra en motvikt mot exekutivmakten och med framgång bekämpa dess växande anspråk.